

Ett griftetal, 2019-05-14. Joh. 11:25

I Guds + Faderns, Sonens och den Helige Andes namn. Amen. Låt oss bedja.

*I liv och död min tillflykt bliv,
Jag i din hand mig giver.
När du, o Jesus, är mitt liv
Min vinning döden bliver.
När du allena är mitt hopp,
Skall jag fullborda väl mitt lopp
Och livets krona vinna. (1937:554 v8)*

Vår syster NN har somnat in. I en ålder av 72 år, 2 månader och 6 dagar fick hon sluta sitt jordeliv för att få komma hem till Gud. Hon är nu med sin Herre och Frälsare Jesus Kristus i paradiset. I kraft av inte vad hon själv har gjort eller åstadkommit utan av Jesu förtjänst och hans rättfärdighet är hon nu bland helgonens skara i evigheten. Hennes kropp vilar ännu i kistan och väntar på den yttersta dagen, men hennes själ är hos Gud.

I mitt griftetal vill jag utgå från det bibelord som NN själv valde till dödsannonsen. *Jesus sade: Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig ska leva om han än dör.* (Joh. 11:25) Detta ord var viktigt för henne. Det står också på hennes och makens gravsten här på kyrkogården. Och det var inget som maken så att säga ensidigt hade fastställt och låtit genomföra, utan att hon egentligen brydde sig, nej, det var hennes egen fasta tro. Det är en fin bekännelse till kristendomen, till Jesu trovärdighet och Bibelns sanning. Jesus är inte någon allmän filosof eller ideolog, vars idéer man kan diskutera och analysera för att sedan välja vad man vill behålla och vad man vill rensa ut och lämna till historieböckerna. Nej, Bibelns vittnesbörd om Jesus visar tydligt att han har större anspråk än så. Jesus är inte bara en vis människa och tänkare, utan han är Gud. Endast om han är Gud kan han säga *Jag är uppståndelsen och livet*. Det vill säga, naturligtvis kunde han fälla ett sådant yttrande även om han inte vore Gud, men i så fall skulle han vara en bluffmakare eller en sinnessjuk person. Och NN, hon hade funnit att Jesus är trovärdig. Jesus är Gud. Inför honom faller vi ned i vördnad. Han är uppståndelsen och livet. Den som tror på honom ska leva om han än dör. Jesus ger frid och ro åt själen. Den som tror på honom kan med tillförsikt möta döden, för döden är inte slutet. Den som tror på Jesus ska leva om han än dör.

Det här bibelordet är hämtat från det som hände när Jesu vän Lasarus hade dött. Lasarus bodde med sina systrar Marta och Maria i byn Betania, som låg omkring tre kilometer från Jerusalem. Och det hände som så att Lasarus blev svårt sjuk, ja så sjuk att systrarna sände bud efter Jesus. Men Jesus stannade där han var. Och han sade: *Denna sjukdom ska inte sluta med döden.*

Men ändå dog Lasarus. Han dog, lindades i linnebindlar och lades i graven, och man sände bud till Jesus om hans död. Gick Jesus då genast till Betania för att trösta systrarna och för att genast visa sin makt att bota och uppväcka döda? Nej, han stannade i två dagar där han var. Han prövade systrarna. Först efter några dagar begav han sig till dem. Och han sade till lärjungarna: *Vår vän Lasarus sover, men jag går för att väcka honom.* Lärjungarna trodde därför att Lasarus sov en vanlig sömn, men då förklarade Jesus att Lasarus var död. Men Jesus sade att Lasarus sov, för så är det i Guds ögon, i

verkligheten. Naturligtvis är det olika saker att sova och att vara död, men för att vi ska förstå att den jordiska döden inte är så definitiv som vi lätt kan tro, så sade Jesus att Lasarus sov. Döden är inte slutet på en människas liv, ja döden är inte slutet på någon människas liv. Döden är som en sömn.

Så kom Jesus fram till Betania. Han stannade utanför byn, och Marta kom till honom. Hon sade: *Herre, om du hade varit här hade min bror inte dött.* Och det är då Jesus säger dessa ord: *Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig ska leva om han än dör.*

Detta är höga anspråk. Och han styrker dem genom att väcka upp Lasarus. Orden är sagda inte bara till Marta, utan till alla människor i alla tider. Jag vill därför säga för det första:

Jesus är uppståndelsen och livet.

Vad uppståndelse betyder, det visade Jesus mycket konkret och åskådligt när han strax efteråt uppväckte Lasarus. Lasarus blev levande igen. Han var verkligen död, han hade legat i graven i fyra dagar, så han hade redan börjat ruttna, men han gick ut ur graven på sina egna ben. Han kom ut, med händer och fötter inlindade i bindlar och med duken kvar över ansiktet. Jesus gjorde honom levande, och illustrerade på så vis vad ordet *uppståndelse* innebär. Det var inte Lasarus ande som blev uppväckt, han blev inte en vålnad av något slag, utan det var hans kropp som låg i graven som stod upp, som uppstod och blev levande. Detta är textens enkla och rättframma mening. När Jesus sade till Marta att Lasarus skulle uppstå, då svarade hon: *Jag vet att han skall uppstå vid uppståndelsen på den yttersta dagen.* Detta är vad judarna med rätta trodde.

Uppståndelsen vid den yttersta dagen är inte något som först Jesus uppenbarat, nej judarna trodde på kroppens uppståndelse, det står redan i Gamla Testamentet. Profeten Daniel säger i sitt tolfte kapitel: *De många som sover i mullen skall vakna, några till evigt liv, andra till förakt och evig skam.* Så även i det gamla förbundet trodde judarna på kroppens uppståndelse och den yttersta domen. Marta trodde alltså det, och Jesus förklarade för henne att *han* är uppståndelsen och livet, att han har makt att uppväcka döda.

Hur kan Jesus vara uppståndelsen och livet? Jag sade inledningsvis att det hänger ihop med att han är Gud. Jesus är sann Gud av evighet. Därför har han makt över liv och död. Det är bara Gud som har sådan makt. Vi ser det på flera ställen i Bibeln. I Första Moseboks andra kapitel står det: *Och Herren Gud formade människan av stoft från jorden och blåste in livsande i hennes näsa. Så blev människan en levande själ.* Det är Gud som skapat oss människor och gett oss livet.

Att det bara är Gud som skänker livet ser vi också hos profeten Hesekiel. Där visar Gud en märklig syn för profeten. Profeten får se en mängd förtorkade benknotor ligga i en dal, och han ser hur de får liv. Benknotorna sitter inte ihop med varandra, de verkar ligga så att säga lite huller om buller, och Hesekiel säger: *Och när jag profeterade hördes ett rassel, och se, det blev ett sorl, och benen kom åter tillsammans, så att det ena benet fogades till det andra. Medan jag såg på, växte senor och kött på dem och de täcktes med hud. - - - Och Anden kom in i dem, och de fick liv och reste sig upp på sina fötter, en mycket stor skara.*

Detta var en kraftfull predikan för profeten om kroppens uppståndelse. Detta var verkligen ett gudomligt verk. Och Herren betygar att det hör till Guds område att ge liv åt de döda: *Ni skall inse att jag är HERREN [GUD], när jag öppnar era gravar och för er, mitt folk, upp ur dem.* För det är Gud som råder över död och liv. Den som uppväcker döda är Gud.

Det finns i vår tid många som tror att det är slumpen som frambragt oss människor, men detta är en oförnuftig mening som strider mot erfarenheten. Ingenting komplicerat blir till på grund av slumpen. Och människokroppen är oerhört komplicerad. För att inte tala om hennes själ. Den har Gud gett henne. Varje dag en människa lever är ett underverk.

Gud ger oss våra dagar här på jorden, och det är han som bestämmer hur långa våra liv ska bli. Vi människor är dock inte helt utan förmåga att påverka, vi kan göra mycket, vi kan använda bilbälte till exempel för att inte dö i förtid, läkarvetenskapen uträttar stora ting och lyckas motarbeta många sjukdomar, men till slut är det ändå så att vi alla måste dö. Ingen kommer undan det. Det är Gud som råder över liv och död. Och Jesus från Nasaret är Gud. Det visade han bland annat genom att uppväcka Lasarus.

Ja, Jesus är Gud. Han är uppståndelsen och livet. Från början fanns inte döden, utan döden är något ont som kommit in i vår tillvaro. Döden är inte livets slutmål för oss. Meningen med livet är att vi ska få komma till Gud i himmelen, för att få vara med honom i himmelen. Låt oss därför gå vidare i vårt bibelord och säga för det andra

Den som tror på Jesus ska leva om han än dör

Genom att tro på Jesus får vi del av det eviga livet. Genom att tro på Jesus får vi del av hans uppståndelse och hans liv. Genom att här och nu tro på Jesus, tänds Guds liv hos oss och vi blir hans barn. Det är fortfarande så att kroppen dör, men den som hör Jesus till ska leva med honom även om han dör.

Detta liv med Jesus, det delas ut gratis. Vi har ingenting att betala med. Med våra gärningar kan vi inte blidka Gud. Vad vi än gör så kan vi inte göra Gud vänligt stämd mot oss med dem. Hur mycket vi än anstränger oss. För det eviga livet, det kommer med Guds Ord, inte med våra gärningar. Gud kommer till alla människor i sitt ord, det må vara ett skrivet ord eller ett talat ord. Ordet kommer till människorna, och det säger att vi alla har fastnat i syndens och djävulens garn, men ordet säger oss också att Jesus har övervunnit synden, djävulen och döden. Därför får alla människor som tar emot detta och tror på Jesus komma till Gud. Den som tror på Jesus ska leva om han än dör, och det gäller alla. O, att alla människor ville tro detta och ta emot det eviga livet. O, att alla människor ville se att Jesus är Gud och att vi ska tro på honom, följa honom och tjäna honom hängivet. O, att alla människor ville se att det endast i Jesu namn finns frälsning och en glad uppståndelse.

Här i vår jordiska tillvaro är livet med Gud fördolt. Döden hotar oss ständigt. Sjukdom, smärta och sorg finns även i den kristnes liv. Vår syster, hon visste det. Hon hade fått känna på mycket i sin skröpliga kropp. Bland annat hennes rygg ställde verkligen till bekymmer för henne, och det gjorde den i många år. Till slut orkade hennes kropp inte längre. Och så kommer det bli för oss alla. En dag kommer kroppen inte orka längre, utan vi kommer alla dö. Så ser man till det yttre kan det faktiskt se ut som om det är döden

som tar hem spelet. Döden lägger förr eller senare sin hand på vår axel, och vi läggs i kistan.

Men: Döden är inte slutet. Ju förr man kommer till insikt om detta, desto bättre. Jesus har vunnit över döden, han är uppståndelsen och livet. Den som tror på honom ska leva om han än dör. Guds barn, de som tror på Jesus som sin frälsare, de lever hos Gud i evighet, även sedan kroppen dött. Kroppen läggs i kistan, men själen går till Gud. På den yttersta dagen ska kroppen uppstå. Döden är därför inte slutet, utan det är den himmelska födelsedagen för alla som tror på Jesus. Därför har denna begravning ett ljust budskap, om Jesu seger och uppståndelsens verklighet. Denna tro på uppståndelsen var vår systers egen, och därför ville hon få vila i en vit kista. Det valde hon själv. Det är en fin bekännelse till att Jesus är uppståndelsen och att han är Gud. Den vita färgen symboliserar glädjen och renheten hos Gud. I himmelen finns ingen sorg, inga ryggsmärtor och inga synder. Hos Gud är evig fröjd och rättfärdighet. Nu är hennes själ där hos Gud, och hennes kropp får vänta till den yttersta dagen i den vita kistan, i Kristi rättfärdighet. Amen.